

kede mange af de synspunkter, som Det Konservative Folkeparti står for, og vi vil derfor anbefale, at man stemmer for den af V og K foreslåede dagsorden.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Venstres ordfører sagde vedrørende økologi, at det var en strid om kejserens skæg. Derfor kunne jeg godt tænke mig at spørge den konservative ordfører: Hvis nu vi sletter de to ord »herunder økologi« i første pind i regeringspartiernes og Socialistisk Folkepartis dagsorden, er man så indstillet på at stemme for dagsordenen?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Nu er det sådan, at jeg betragter hr. Erling Christensens spørgsmål som ganske hypotetisk, men hvis regeringspartierne vil foreslå en ny dagsorden, hvor de to ord er streget, så skal jeg gerne forholde mig til det.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg har forstået, at SF's ordfører kommer til stede lidt senere i debatten, men hr. Erling Christensen har bedt om endnu en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Nu var spørgsmålet ikke alene tænkt, men også formuleret herfra, og derfor kunne det være interessant for mig som Socialdemokratiets ordfører at høre: Hvis vi ændrer dagsordenen, som jeg nævnte det, hvordan vil De Konservative så forholde sig til sådan en ændring?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Som jeg afsluttede min tale med at sige, så synes jeg faktisk, at landbrugsministeren gav en ganske udmærket redegørelse, og jeg vil derfor stå fast ved, at Venstre og De Konservative har forelået en dagsorden, som vi naturligvis står bag.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Så er det fru Vibeke Peschardt som ordfører.

Vibeke Peschardt (RV):

I disse dage er det internationale samfund tilskuere til opblussen af endnu en tragedie i den fattige og underudviklede verden, nemlig Afrika.

Situationen mellem Zaire og Rwanda er, som det hedder på nyhedskanalerne, ude af kontrol. Folkedrabene mellem hutuer og tutsier kan begynde forfra, og den rige del af verden kan fortsætte med at se rædslerne på CNN for derefter at lette samvittigheden ved at yde nødhjælp til de hundredtusinder af flygtninge, der lever under helt umenneskelige forhold. Årsagen til denne krig er mig bekendt fattigdom og mangel på mad.

På den baggrund er det måske en lille smule komisk, at vi her i det danske Folketing står og i en dagsorden drøfter to ord eller ét ord: økologisk, men sådan er det, og det kan vi jo så åbenbart ikke gøre noget ved. Vi kan i hvert fald ikke rulle udviklingen i verden tilbage. Vi må forholde os til nutiden, og som det lille land vi er, må vi prøve at påvirke udviklingen af menneskeverdige tilstande i ulandene.

Derfor har vi også i vores parti, da der blev skrevet regeringsgrundlag sidst, fastholdt, at 1 pct. af bruttonationalproduktet hvert år skal afsættes til udviklingsbistand. Og selv om det i disse finanslovtider ser ud til, at andre af vore mærkesager kommer under pres, så er vi glade for at have regeringsgrundlaget, og vi er glade for, at der står, at ulandsbistanden fortsat skal udgøre 1 pct. af bruttonationalproduktet.

Danmark har en stemme i FN, der kan høres, selv om vi er et meget lille land, og Danmark fremhæves af internationale organisationer som det land, der ikke under kriser og arbejdsløshed har skåret i ulandsbistanden.

På den led kan den danske regeringsdelegation rejse til fødevaretopmøde i Rom og blive hørt, få indflydelse på slutdokumentet og arbejde for målet med konferencen: at sikre fødevarerforsyning i den fattige verden, hvor 800 millioner mennesker lever under fattigdomsgrænsen eller sultegrænsen, og målet er jo, at alle disse mennesker skal have mad i munden.

Mange ulande er bekymrede for WTO-ordningen, som vi i vores land har så store forventninger til, og det siger sig selv, at vi må arbejde for særlige hensyn til de mindst udviklede lande og de lande, der er nettoimportører af fødevarer. Målet skal være, at disse lande bl.a. ved hjælp af bistand og udviklingsmidler hjælpes til egen fødevarerproduktion og selvforsyning. Samtidig ved vi jo godt, at WTO har efterladt et hul i forhold til de fattige lande. Det fremgik af konferencen i Marrakech. Også dér har vi en forpligtelse til at sørge for, at ulandene bliver tilgodeset.